

Список літератури:

1. Вінокуров В.А. Організація стратегічного управління на підприємстві / В.А. Вынокуров // М.: Центр економіки та маркетингу, 2006. – 24 с.
2. Орлов А.І. Сучасні підходи до управління інноваціями та інвестиціями / А.І. Орлов, Л.А. Орлова // Економіка ХХІ століття. - 2002. - № 12. - С. 3-26.
3. Тичинський А.В. Управління інноваційною діяльністю компаній: сучасні підходи, алгоритми, досвід / А.В. Тичинський // Таганрог: ТРТУ, 2006. – 569 с.

ІНФОРМАЦІЙНА ФУНКЦІЯ КОНТРОЛЮ ПІДПРИЄМСТВ ГОТЕЛЬНО-РЕСТОРАННОГО БІЗНЕСУ

*Каширська А.І., старший викладач кафедри бухгалтерського обліку та аудиту,
ХДУХТ, м. Харків, Україна*

На сучасному етапі еволюції споживчого ринку значних змін зазнали форми та напрями справляння ресторанного бізнесу, внаслідок чого широко поширеним стало моделювання перспективної мережі підприємств ресторанного бізнесу, для яких характерним є масовий характер з відмітними технологіями обслуговування та видами пропонованої продукції залежно від місця здійснення діяльності. Специфічний характер діяльності суб'єктів ресторанного бізнесу в їх сучасному прояві вимагає відповідно налагодженого контролю, функції якого мають бути поширені на інформаційне забезпечення результативного та продуктивного ведення ресторанного бізнесу, беручи до уваги умови невизначеності та ризикованості, що притаманні сьогоденному ринковому оточенню.

Основні вимоги щодо роботи суб'єктів господарської діяльності (закладів, підприємств) усіх форм власності, що здійснюють діяльність на території України у сфері ресторанного господарства, регламентовано Наказом Міністерства економіки та з питань європейської інтеграції України № 219 від 24.07.2002 р., яким затверджено Правила роботи закладів (підприємств) ресторанного господарства [3]. Це основний нормативно-правовий акт, на який орієнтується ресторанний бізнес у процесі провадження діяльності. Відповідними правилами регулюється й питання щодо проведення контролю та додержання законодавчо визначених норм та правил, суб'єктами якого виступають органи місцевого самоврядування та інші органи згідно з їх професійною компетенцією.

Організація внутрішнього контролю має на меті забезпечення інформацією про причини, які спричиняють неспроможність управлінських рішень, та вироблення підсумкової думки щодо оптимізації забезпечення та здійснення господарських операцій. Продуктивність внутрішнього контролю полягає не тільки в його ретроспективному характері щодо виявлення окремих проблем і розбіжностей у веденні ресторанного бізнесу. Отримати відповідний економічний ефект можна з перспективного напрямку внутрішнього контролю, котрим виробляється дієва стратегія виконання поставлених завдань, для чого задіюють інформаційні ресурси, які відображають історичний характер об'єктів контролю та аналіз їх достатності та якості для раціонального розвитку діяльності на перспективу.

Внутрішній контроль визначають як вид управлінської діяльності, який забезпечує керівництву підприємств підтвердження щодо вірності його управлінських рішень, а також щодо здійснених ним поточних коректив [2]. В якості механізму

внутрішнього контролю визначають систему мотиваційних, ресурсних, правових, управлінських та організаційно-технічних факторів, використання яких забезпечує визнане співробітниками підприємства завершення конкретних дій господарських відносин [1].

Отже, цілком логічно визначити багаторівневу інформаційну спрямованість внутрішнього контролю, що за своїм підсумком передбачає врегулювання відносин між керуючою та керованою системами з приводу провадження діяльності.

Список літератури:

1. Бутинець Т.А. Розвиток науки господарського контролю: проблеми теорії, методології, практики: монографія / Т.А. Бутинець. – Житомир: ЖДТУ, 2011. – 772 с.
2. Нечаюк Л.І. Готельно-ресторанний бізнес: менеджмент: Навчальний посібник / Л.І. Нечаюк, Н.О.Телеш. – К.: Центр навчальної літератури, 2003. – 348 с.
3. Про затвердження Правил роботи закладів (підприємств) ресторанного господарства: Наказ Міністерства економіки та з питань європейської інтеграції України від 24.07.2002 р. № 219 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/z0680-02>.

АНАЛІЗ УДОСКОНАЛЕННЯ ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ НА ПІДПРИЄМСТВІ ТА В УКРАЇНІ

*Комісаров В.Ф, к.т.н., доцент кафедри менеджменту виробничої сфери,
Білоконь Ю.А., студент, ДВНЗ «НГУ», м. Дніпропетровськ, Україна*

Процес організації зовнішньоекономічної діяльності на підприємстві - дуже складна і клопітка робота. Вона вимагає уважного опрацювання таких питань як кон'юнктура ринку, потенціальні покупці і продавці, встановлення ділових контактів з ними, проведених переговорів, підписання угод і т.д. Для ефективного керівництва ЗЕД на рівні підприємства, необхідна адекватна до умов його роботи структура управління. Структура управління ЗЕД відображає побудову системи управління в даній сфері, тобто органи, служби, апарат, що здійснює управління ЗЕД.

Організаційна структура управління ЗЕД визначається тією метою і завданнями, які вона покликана вирішувати. Мета - максималізація прибутку на довготривалій період за рахунок ефективної участі в міжнародному підприємстві. Організаційна структура управління ЗЕД, як і внутрішньо-фірмового управління, повинна постійно розвиватися і вдосконалюватися, пристосовуватися до змін у зовнішньому середовищі і сфері управління. Її форми і методи не можуть залишатися незмінними.

Організаційні форми управління ЗЕД на виробничих підприємствах в Україні багато в чому індивідуалізовані. Разом з тим можна виділити деякі загальні риси.

Основними завданнями зовнішньоторговельної фірми (ЗТФ) являються: планування, організація і регулювання зовнішньоторгових угод, збільшення об'єму експорту і вдосконалення його структури, підвищення ефективності імпорتنих закупок у відповідності до стратегії підприємства, підвищення конкурентноздатності продукції за кордоном, сприяння покращенню її якості, вивчення кон'юнктури товарних світових ринків і виявлення критеріїв та вимог.